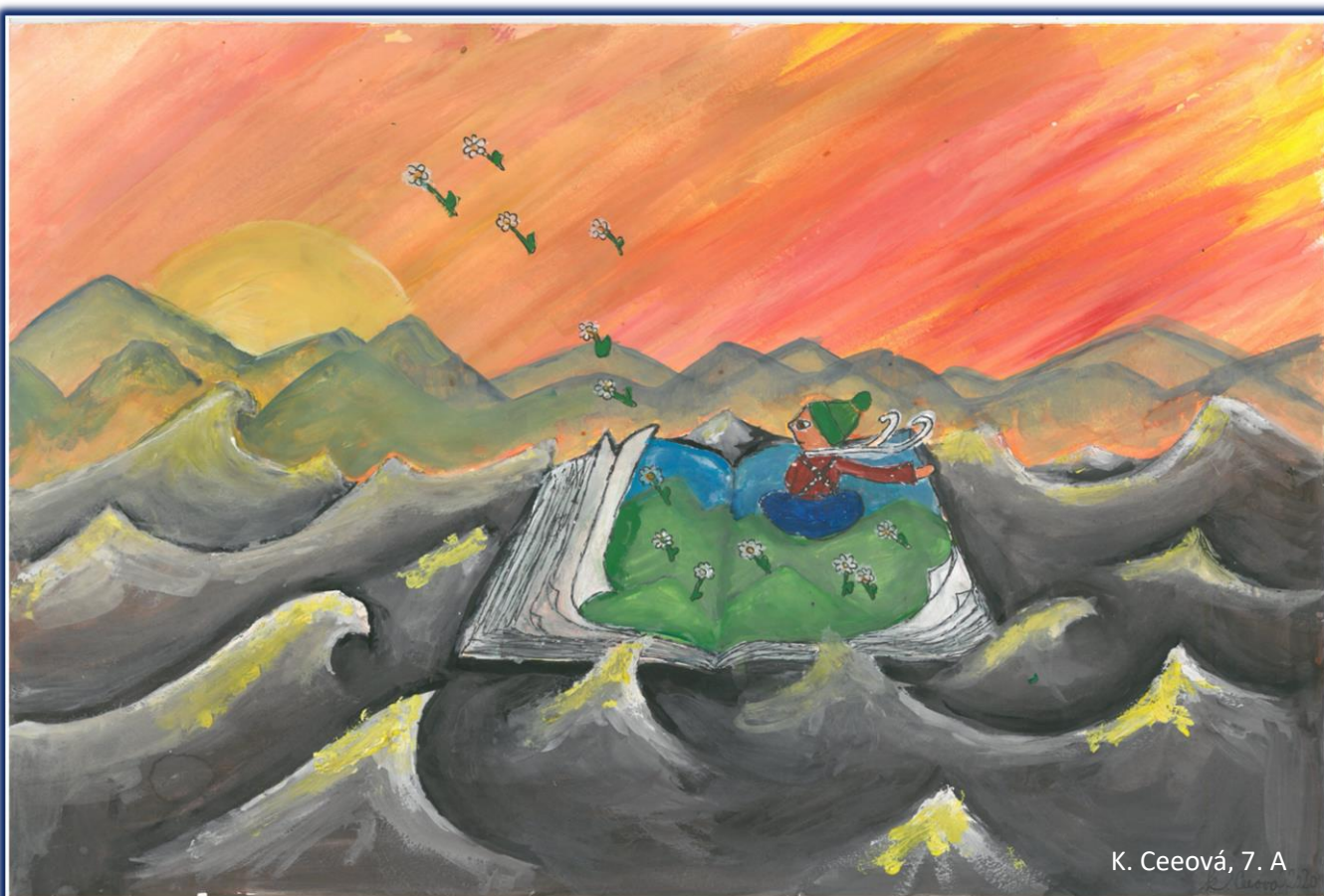

SOBOTECKÝ SKOZLÁK

leden
únor

2019
2020

K. Ceeová, 7. A

Tříkrálová sbírka
str. 7

Ohlédnutí za „VĚDOU“
str. 12

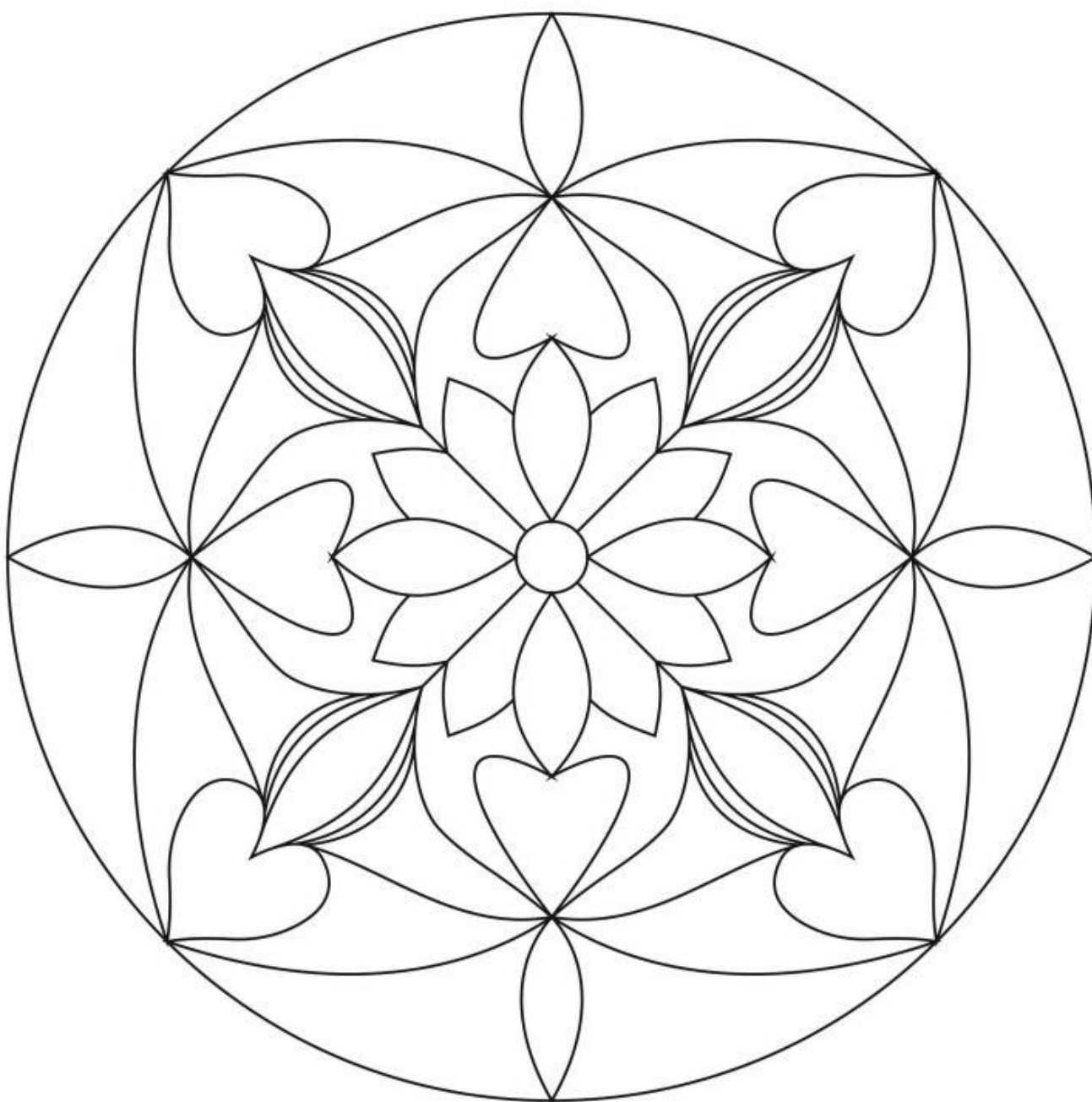

Florbal v hodinách TV
str. 31

Obsah

Složení redakce Soboteckého školáka - školní rok 2019 - 2020	4
Sloupek šéfredaktora	5
Školní rozhlas	7
Každá koruna pomáhá	7
Jan Opletal a další oběti listopadu 1939.....	8
Určitě se nikomu nelíbím... ..	9
Zanzibar	11
Ohlédnutí za „VĚDOU“	12
Školní kolo recitační soutěže	14
Beseda s Andreou Popprovou	15
Hlášení ze školní družiny	16
Jak žili naši rodiče a prarodiče	16
Beseda s myslivcem	16
Nakresli si své jméno	17
Oslava sv. Valentýna ve ŠD	17
Toulky Českým rájem	18
Mnichovo Hradiště 1	18
Mnichovo Hradiště 2.....	19
Státní zámek v Mnichově Hradišti	19
Drábské světničky.....	19
Něco navíc	21
Tajemství několika českých rčení	21
Vymyšlený příběh	22
Angličtina, němčina - projekty.....	23
Co číst... ..	26
Jak se zbavit Mstivý Soni.....	26
Věděli jste, že ...?.....	27
Střípky z historie	27
Sobotecké branky, body, vteřiny	29
Plavecký výcvik 2019/20	29
VÁNOČNÍ FLORBAL CUP (8. - 9. ročník)	30
Florbal v hodinách tělesné výchovy	31

Vyzvědači opět v akci.....	32
Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Lucií Ulrychovou.....	32
Vyrábím, vyrábíš, vyrábíme	33
Rychlý jablečný moučník	33
Kdo si hraje, nezlobí	34
IQ testy.....	34

Složení redakce Soboteckého školáka - školní rok 2019 - 2020

Šéfredaktor: Ilona Jalovecká
Grafický editor: Mgr. Miloslav Najman

Redaktoři:

Ema Lukášová	5. A	Veronika Karbanová	5. A	Josef Vitina	5. B
Pavčina Hájková	5. A	Elizabeth Hroňková	5. A	Ema Prudičová	6. B
Kristýna Ceeová	7. A	Nela Vodičková	7. A	Anežka Florianová	7. A
Štěpán Folprecht	8. A	Lucie Havlíková	8. A	Štěpán Resl	8. B
Anet Kubánková	9. B			Eliška Havlíková	9. A

Školní časopis vychází pětkrát ročně. Jeho vydavatelem je ZŠ, Sobotka, okres Jičín.
Vydáno dne 26. 2. 2020.

Sloupek šéfredaktora

Milí čtenáři,

je druhá polovina února, jsou za námi jarní prázdniny, a podle kalendáře by ještě měla být hluboká zima. Když se ale podíváme ven, tak je nám hned jasné, že opravdová zima vypadá poněkud jinak. Kdo s rodiči o vánočních či nyní o jarních prázdninách nevycestoval někam za sněhem, tak ani neví, jak pořádná lyžovačka vypadá.

Možná, že se vám bude zdát podivné, že s redakční radou trochu zavzpomínáme na vánoční čas, ale právě naše vzpomínky se pojí vždy s nějakým citovým doprovodem, tedy prožitkem. Zkusme se tedy poohlédnout alespoň pár z nich.

Ilona Jalovecká

Naši zpěváci při Živém betlému 22. prosince 2019

Vánoční, nebo chcete - li zimní prázdniny byly v letošním školním roce nezvykle velmi dlouhé, a tak každý z nás je trávil jinak. Někdo cestoval po světě a podíval se třeba i do exotických zemí, někdo se potuloval po krajích českých, někdo tzv. „seděl doma za pecí“. Věřím ale, že jsme si prázdniny užili všichni pěkně a máme na co vzpomínat.

Moje vánoční svátky byly klidné a pohodové. Celé vánoce u nás byla babička. Na Štědrý den byla už od rána ve vzduchu vánoční nálada. Skoro celý den jsme koukali na pohádky. Před večeří jsme jeli na hřbitovy. Po výletě nastala večeře. Měli jsme klasicky řízky, bramborový salát a vinné klobásy. Po večeři přišel čas na dárky. Můj nejlepší dárek byla mikina s logem NASA. Celý další den jsem pomáhal mamince. Na oběd k nám přišel děda Josef a svíčková omáčka a knedličková polévka chutnaly nejen jemu.

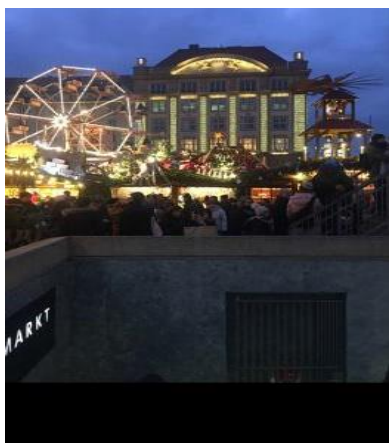
Josef Vitina, 5. B

O Vánocích nás táta vzal do Prahy na rozsvěcení vánočního stromu na Staroměstském náměstí. Všude se tlačila spousta lidí, kteří chtěli vidět nejen vlastní ozdobený strom, ale také kapelu Mirai, která tam vystupovala.

O Silvestru jsme se jeli podívat do Turnova na velký ohňostroj. Vykročení do nového roku 2020 nemělo chybu!

Elizabeth Hroňková, 5. A

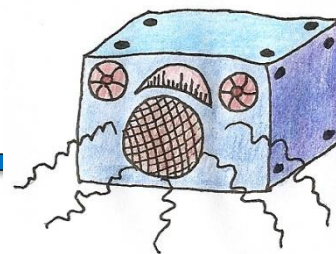

Vánoční prázdniny byly opravdu dlouhé, letos to vyšlo na 16 dní volna, a tak bylo mnoho příležitostí trávit čas s rodinou, cestováním, odpočíváním,.... Za mě můj nejlepší zážitek z vánočních prázdnin byl výlet do německých Drážďan. V Drážďanech jsem měl možnost vidět spoustu krásných historických památek, např. komplex barokních budov Zwinger, kde se nachází jedna z největších sbírek porcelánu

z roku 1708 a Galerie starých mistrů. Také jsem navštívil barokní katedrálu Nejsvětější Trojice také nazývanou Hofkirche. A na závěr jsem prošel tradiční vánoční trhy na drážďanském náměstí, které bylo plné lidí.

Štěpán Resl, 8. B

Každá koruna pomáhá

**„My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví
vinšujem vám“**

Každý z nás krátce po Novém roce, tedy po 1. lednu, potkal skupinky koledníků chodících dům od domu a prozpěvujících známou melodii. Ani naše média nezůstávala apatická a známá slova jsme často slyšovali z rozhlasu i televize. Ano, jedná se o **Tříkrálovou sbírku**, největší dobrovolnickou akci u nás.

V letošním roce slaví Tříkrálová sbírka své dvacetiny! První takováto sbírka se v novodobé historii uskutečnila v roce 2000 na území olomoucké arcidiecéze a jejím iniciátorem byl tamější arcibiskup P. Jan Graubner. Hned následující rok byla pro velký

úspěch zorganizována na celém území České republiky.

Tříkrálová sbírka se tak stala celospolečenskou událostí a je rovněž velmi přísně střežená. Akci zajišťují z velké části dobrovolníci, kteří svůj volný čas a úsilí investují do dobré věci. Koledníci nosí zapečetěné kasičky, na kterých je logo Charity České republiky a na pečeti razítko příslušného obecního či městského úřadu. Vedoucí skupinky musí mít u sebe průkazku koledníka, kde jsou podpisy odpovědných osob. Údaje na průkazu koledníka musí souhlasit s údaji v jeho průkazu totožnosti.

Proč máme v kalendáři svátek Tří králů, proč tedy Tříkrálová sbírka?

Podle legendy se tři mudrcové přišli 6. ledna poklonit Ježíšovi krátce po jeho narození a přinesli mu darem zlato, kadidlo a myrhu. Jména těchto hvězdoporců byla Kašpar, Melichar a Baltazar.

Požehnanou křídou koledníci píší na dveře domů písmena K + M + B + ROK (K + M + B + 2020).

Nejsou to však první písmena jmen těchto mudrců, ale zkratka latinského CHRISTUS MANSIONEM BENEDICAT, tedy Kriste, požehnej tomuto domu či Kristus at' obydlí žehná. Tři křížky mezi písmeny nejsou znaménka „plus“ mezi iniciálami, ale symbolizují Nejsvětější Trojici, tedy Otce, Syna a Ducha svatého.

Tento nápis nade dveřmi našich domovů vyjadřuje naše přání, aby Kristus žehnal těm, kdo v domě bydlí.

Právě pocit vzájemnosti a pomoci lidem v nouzi přináší nejen koledníkům, ale i dárcům hodně radosti a uspokojení. Posláním sbírky není pouhé vybírání finančních prostředků na pomoc těm, kteří nás potřebují a kteří si pomoci sami nemohou, ale umožnění krásných setkání koledníků a dárců. Setkání lidí, kteří otevřou své srdce a chtějí pomoci potřebným, lidí, kteří se napříč generacemi zapojují do řetězu lidského pochopení a úžasného „člověčenství“.

"Život je krásný jen pro toho, kdo si ho dovede krásným udělat. Nikdy neuvidíš krásu kolem sebe, když budeš chodit se zavřenýma očima. Nikdy neuslyšíš krásná slova něhy, když jim nebudeš naslouchat. A nikdy neucítíš lásku v srdci, když ho nedokážeš otevřít." (Neznámý autor).

V neděli 5. ledna se ve 13.00 hodin koledníci sešli v soboteckém kostele sv. Maří Magdaleny, kde jim požehnal místní farář P. Pavel Michalec.

Všem, kteří se letošní Tříkrálové sbírky zúčastnili jako koledníci či jako dárci, patří obrovské poděkování nás všech. Velice si vážíme těch, kteří se ke koledníkům neotočili zády, děkujeme za jejich otevřená srdce, lásku a pochopení.

V naší farnosti bylo celkem vybráno 95 708,- Kč.

Finanční prostředky budou využity na nákup speciálních pomůcek pro zkvalitnění života seniorů, např. lžičky, která umí redukovat třes rukou, aby se člověk mohl najíst sám, či mobilní vanu pro osoby imobilní, které jsou zcela upoutány na lůžko.

Tříkrálová sbírka se již stala pevnou součástí našeho života a každoročním důkazem vzájemné lásky, štěstí a lidské soudržnosti. Děkujeme všem koledníkům, kteří se perfektně zhostili své úlohy zcela nezištně ve svém volném čase.

Ilona Jalovecká

Nesmíme zapomenout:

Jan Opletal a další oběti listopadu 1939

Během měsíce ledna navštívili žáci druhého stupně výstavu v Městské knihovně Fráni Šrámka v Sobotce. Výstava byla zaměřena na studentské oběti nacistické perzekuce.

Student Lékařské fakulty Karlovy univerzity Jan Opletal se 28. října 1939 zúčastnil protinacistické demonstrace, během níž byl v Žitné ulici v Praze postřelen do břicha, a 11. listopadu na následky poranění zemřel. Pohřbu, který se konal 15. listopadu se zúčastnilo tisíce studentů a jejich setkání přerostlo v další protinacistickou demonstraci, jejímž důsledkem bylo zavření českých VŠ po celé období II. světové války. Přes

1200 studentů bylo transportováno do koncentračního tábora Sachsenhausen - Oranienburg nedaleko Berlína. Devět studentů a funkcionářů studentských organizací - Josef Adamec, Jan Černý, Marek Frauwirth, Jaroslav Klíma, Bedřich Koula, Josef Matoušek, František Skorkovský, Václav Šaffránek a Jan Weinert bylo 17. listopadu 1939 bez jakéhokoliv soudu zastřeleno v ruzyňských kasárnách.

Žáci se na výstavě také dozvěděli, že první obětí protinacistické demonstrace dne 28. října 1939 byl pekařský dělník Václav Sedláček, jehož jméno ustoupilo poněkud do pozadí. Právě o něm jsme si v hodině pustili kratičký dokument, a dostali se tak až k jednotlivým osobám, o kterých byla

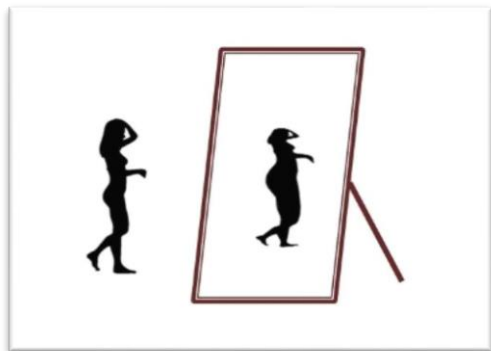
zmíněná výstava v knihovně. Jedním z vězňů v koncentračním táboře Sachsenhausen byl také student Jan Šabršula. Pro autentičnost jsme si pustili rozhovor z roku 2011, kde pan Šabršula převypravuje své vzpomínky na zatýkání na Masarykově koleji, vzpomíná na den, kdy zemřel Jan Opletal, apod. Jednotlivé záznamy mají jen kolem dvou minut, ale i tak krátký záznam postačil k utvoření představy o tom, jak to tehdy probíhalo. Pro zajímavost - prof. PhDr. Jan Šabršula, DrSc. po válce dostudoval a stal se vysokoškolským pedagogem na FF UK a nikdy nevstoupil do KSČ, ačkoliv mu toto rozhodnutí značně komplikovalo osobní i profesní život.

Zásah německých okupačních orgánů proti českým vysokým školám a jejich studentům jako naprosto nebývalý krok vzbudil pozornost v celém světě. Pro trvalou připomínku tragických událostí v období od 28. října do 17. listopadu 1939 byl 17. listopad vyhlášen Mezinárodní unií studentů Mezinárodním dnem studentstva - je to jediný den mezinárodního významu, který má český původ.

O půl století později se 17. listopadu 1989 konala vzpomínková akce k 50. výročí uzavření českých vysokých škol nacisty a uctění památky Jana Opletala. Ten den měl se stejným datem o 50 let dříve cosi společného, jako by uzavíral něco, co před půlstoletím stálo na počátku. V roce 1939 šlo o jeden z prvních tvrdých zásahů totalitního režimu. V roce 1989 se naopak jednalo o poslední kopnutí totality již skomírající, jiné, než byla ta první, ale také jí v mnohém podobné.

Mgr. Sabina Veigertová

Určitě se nikomu nelíbím...

Moje krása ... není Tvoje krása - besedu s tímto názvem navštívili žáci 7. tříd ZŠ Sobotka. Projekt se uskutečnil pod vedením Jaromíra Babky, který je odborným lektorem preventivních programů pro žáky 6. - 9. tříd a zároveň vedoucím volnočasového klubu Kompas v Sobotce.

Přiznám se, že jsem se na přednášku o problematice pojetí vlastní krásy a sebezpřijetí koukala poněkud skepticky, ale byla jsem pozitivně překvapena nejen zpracováním, ale i zájmem sedmáků. Sama jsem začala přemýšlet nad definicí pojmu krása a opravdu to nebylo jednoduché...

Krása je velmi abstraktní pojem, s nímž se setkáváme v mnoha oblastech lidského bytí. Ale co to vlastně je krása? Kdo ji určuje, kdo konkretizuje? Po chvíli jsem došla k názoru, že do definice krásy každý vkládáme svůj osobní náhled a pocity.

S vyřčeným názorem, že žijeme ve velmi povrchní době, plně souhlasím. Jeden druhého často hodnotíme na základě osobních sympatií a vnějšího (fyzického) vzhledu. Zajímá lidi vnitřní stránka toho druhého? Sama vím, že většinu z nás ne.

Málokdy vnímáme, že jsme každý jiný, každý jsme svůj a originální, neopakovatelný. Často sami chceme být někým jiným, jsme nespokojeni se svým vzhledem, se svou postavou. Samozřejmě každého někdy napadlo nebo napadá - **Určitě se nikomu nelíbím...**

„Člověk bývá spokojen spíše s krásou někoho druhého, než s tou svojí,“ hned v úvodu řekl Jaromír Babka. A věřte, že tato problematika se netýká pouze dospívající generace, ale i nás dospělých. Touha po dokonalém a atraktivním vzhledu je v každém jedinci, jen dospělí se většinou již smířili s tím, že se nezmění a že jací jsou, takoví zkrátka a dobře jsou. O svůj zevnějšek se starají, ale už ho měnit nechtějí, se svým vzhledem se smířili. Ale co naši „náctiletí“, kteří se vrhají do života? Tam

je to někdy horší.

Právě touha po oné dokonalosti mladé lidi mnohdy dovede až k poruchám příjmu potravy a k různým závislostem...

„V dnešní době většinou děti vnímají krásu tak, jak ji vidí ve virtuálním světě, a to je špatně,“ upozornil posluchače Jaromír Babka.

Děvčata a kluci se mj. seznámili s mentální anorexií a bulimií, psychickými nemocemi, které vedou až k úplnému odmítání potravy či přejídání a následnému vyzvracení stravy.

Doufám, že se určitě všichni alespoň na chvíli zamysleli sami nad sebou, nad vnímáním a pojetím své vlastní krásy, nad vzájemným respektem vůči příslušníkům opačného pohlaví a individuálním rozdílností mezi námi lidmi.

Ilona Jalovecká

Zanzibar

V pátek 21. ledna 2020 zavítal na naši školu pan Pavel Chlum, cestovatel, který se rád vydává do „neznáma“, rád poznává nová místa na Zemi. Ze svých cest připravuje zajímavé cestopisné pořady pro žáky ZŠ i veřejnost.

S žáky 3. a 4. tříd tentokrát zavítal na africký kontinent a přiblížil žákům východoafrický ostrovní stát Zanzibar. Desítky krásných záběrů dětem přiblížily tuto méně známou a vzdálenou krajinu, zdejší život, faunu i flóru. Záběry byly provázeny zajímavým komentářem se spoustou vlastních postřehů i příhod z této daleké cesty.

Děti vyprávění i pestrá fotodokumentace pana Chluma tak zaujaly, že se již teď těší na další společné jarní setkání.

Mgr. Alena Slavíková

Ohlédnutí za „VĚDOU“

V rámci kroužku Věda nás baví se malí badatelé během 1. pololetí zábavnou formou dozvěděli mnoho dalších věcí z oblasti fyziky, přírodopisu a chemie.

Fyzikální témata byla tentokrát zaměřena na stroje, a tak měli možnost získat představu o vývoji automobilu nebo vesmírné sondy. Sestavení modelu přistávacího modulu prověřilo týmovou spolupráci našich „vědců“. Všichni v této zkoušce obstáli na výbornou a za odměnu si mohli funkčnost svého prototypu ověřit skutečným přistáním v atriu školy.

Přírodopisná témata nás tentokrát zavedla do říše rostlin. Na květu tulipánu a pryskyřníku jsme určili společné znaky, ale také rozdíly jednoděložných a dvouděložných rostlin. Každý badatel si na zkoumání zhotovil model květiny, takže to ve třídě nakonec vypadalo jako v zahradnictví.

Když se řekne biologie, každému se hned vybaví lidské tělo, které skrývá mnoho zajímavostí.

Tentokrát jsme se zaměřili na stavbu kostí a srdce. Sestavování funkčního modelu srdce probíhalo opět formou týmové práce. Po ukončení práce jsme si názorně ukázali cirkulaci krve malým a velkým krevním oběhem.

Všechny chemické pokusy byly zaměřeny na roztoky. Badatelé si vyzkoušeli roztok připravit a poté jej ředit v různých poměrech. Kromě ředění lze roztoky také míchat. Na to jsme si připravili tři základní roztoky: červený, zelený, modrý a pak jsme s nimi „kouzlili“. Aditivním a subtraktivním mícháním roztoků se nám podařilo získat mnoho dalších různě zbarvených roztoků.

Za nejlepší téma pololetí badatelé zvolili téma „Bubliny“, kdy jsme pozorovali tvar bublin, které jsme tvořili brčkem, provázkem na špejli, jehlanem nebo krychlí. Na závěr jsme si ukázali tvorbu bublin tzv. bublinovým rukávem. Bublin bylo tolik, že přes ně někteří nebyli ani vidět ☺.

Poslední setkání bylo soutěžní, na jeho konci všichni „absolventi kroužku“ dostali osvědčení a odznak s podobiznou patrona pololetí, kterým byl D. I. Mendělejev. Úsměv na tváři jasně prozradil, že i toto pásmo kroužků bylo úspěšné. Věřím, že následující pololetí nás bude „VĚDA“ bavit alespoň tak jako v prvním.

Ing. Marcela Pipková

Školní kolo recitační soutěže

Žáci a učitelé prvního stupně se ve středu 19. února 2020 sešli v gymnastickém sále naší školy, aby se jako soutěžící, diváci, moderátoři, ale i jako porota zúčastnili školního kola Recitační soutěže.

Pod vedením moderátorské dvojice Anny Steinerové a Veroniky Karbanové z pátých tříd se soutěže zúčastnilo celkem 24 recitátorů. Všichni postoupili do školního kola z kol třídních a utkali se ve dvou kategoriích. V první kategorii soutěžilo 12 žáků z 2. a 3. ročníku a ve druhé kategorii bylo 12 soutěžících ze 4. a 5. ročníku.

Rozhodování o pořadí jednotlivých soutěžících bylo jako vždy těžké, každý recitátor se připravoval opravdu poctivě, svědomitě a snažil se přednést svou báseň nebo text co nejlépe.

Porota se nakonec dohodla na tomto pořadí:

1. KATEGORIE	1. MÍSTO	KLÁRA JEČNÁ	3. B
	2. MÍSTO	PATRIK KUBÁNEK	3. B
	3. MÍSTO	JULIE VU	2. B
		VIKTORIE TAKÁČOVÁ	2. A
2. KATEGORIE	1. MÍSTO	MIROSLAV VANĚK	4. A
	2. MÍSTO	JOSEF VITINA	5. B
	3. MÍSTO	PAVLÍNA HÁJKOVÁ	5. A
		TOMÁŠ ZÍTA	4. A

Toto je ohodnocení našich soutěžících odbornou porotou, kterou tvořili učitelé prvního stupně. Ale i žáci si svým lístečkovým hlasováním určili svého favorita, svou **CENU SYMPATIÍ DIVÁKŮ**, kterou získaly **JULIE VU Z 2. B** a **PAVLÍNA HÁJKOVÁ Z 5. A**. Gratulujeme!

Již tradičně se také čtveřice soutěžících, kteří se umístili v obou kategoriích na 1. či 2. místě, zúčastní 6. března okresního kola přehlídky mladých recitátorů **DĚTSKÁ SCÉNA 2020** v K-klubu v Jičíně. Držíme pěsti!

Miroslava Drbohlavová

Beseda s Andreou Popprovou

Žáci třetích tříd navštívili v pondělí 17. února 2020 městskou knihovnu. Zde se setkali s malířkou a spisovatelkou paní Andreou Popprovou. V úvodu nejprve dětem přiblížila něco ze svých výtvarných začátků, poté přešla k vlastní tvorbě pro děti.

Představila dětem svoji novou knihu „Průzkumník Žárovka“. Touto knihou provází čtenáře kluk Žárovka se svým pejskem Edisonem. Společně se vydávají na dobrodružnou výpravu. Kniha je plná nápadů, hádanek a vystřihovánek. Má netradiční kroužkovou vazbu a jsou v ní i zajímavé „prosvěcovací“ obrázky. Ty si pak také děti zkusily v knihovně vyrobit.

Všichni žáci sledovali vyprávění paní Popprové s velkým zájmem a beseda se jim líbila.

Mgr. Alena Slavíková

Hlášení ze školní družiny

Jak žili naši rodiče a prarodiče

V úterý 21. ledna jsme navštívili výstavu Jak žili naši rodiče a prarodiče. To bylo překvapení! A těch otázek! „Co je to za stroj? Proč neměli počítač? A co to dělá paní Vokounová s těmi hůlkami? A ty jiné peníze? Co je to za televizi? A ten telefon?“
Děkujeme za pěkný zážitek.

V. Valentová

Beseda s myslivcem

V lednu nás navštívil pan Vladek Macoun. Mnoho let je myslivcem. Povídal si s námi o lesních zvířátkách, jak žijí v zimě v lese, jak se o ně myslivci starají a jak jim můžeme pomáhat i my, děti. Moc se nám líbily patrony, které nám pan Macoun ukázal a vysvětlil nám, do jaké zbraně patří. Viděli jsme i myslivecké trofeje, různé lebky zvířat, kančí zuby, parohy. Děkujeme za pěknou besedu a těšíme se na další.

V. Valentová

Nakresli si své jméno

Tak znělo zadání od paní vychovatelky. Nejprve jsme nechápali, co to máme vůbec dělat, ale s malou pomocí jsme na to přišli! Vyzdobili jsme si písmenka ze svého jména. Vznikla nám kartička, která nám slouží jako jmenovka na stůl.

V. Valentová

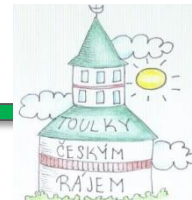

Oslava sv. Valentýna ve ŠD

I my ze ŠD jsme oslavili svátek sv. Valentýna. Ale trochu po svém. Vyrobili jsme si valentýnská srdíčka - zástrčky a také jsme pekli! A víte co? No přece valentýnské muffíny! Práce nám šla pěkně od ruky. Míchali jsme těsto, nalili jsme ho do formiček a pekli. Pozorovali jsme těsto v troubě a těšili se, až budou hotové. Povedly se nám, podívejte! To byla dobrá svačinka!!! Někteří z nás donesli „muffína“ mamince k svátku.

V. Valentová

Mnichovo Hradiště 1

Mnichovo Hradiště je město ležící mezi vám jistě dobře známou Mladou Boleslaví a Turnovem. Mnichovo Hradiště je vlastně jednou ze vstupních bran do Českého ráje. Za navštívení určitě stojí děkanský kostel sv. Jakuba Staršího, kapucínský klášter, kaple sv. Anny a v neposlední řadě také kostel svatých Tří králů. Tyto památky bych doporučila zvláště milovníkům historie, kteří mají zájem o období baroka, ale samozřejmě i těm, co se chtějí něco nového dozvědět.

Nedaleko Mnichova Hradiště, na okraji skalního masivu u vrchu Mužský se nacházejí Drábské světničky. Patří k jednomu z nejvyhledávanějších míst Českého ráje, a to hlavně pro krásný a daleký výhled do okolní krajiny Pojizeří.

Jde o bývalou skalní pevnost, jejíž historie sahá až do doby kamenné. Ve 13. století zde byl založen skalní hrad. V době husitských válek se pak Drábské světničky staly opěrným bodem sirotčích vojsk. Maketu bývalého hradu je možné zhlédnout v Městském muzeu v Mnichově Hradišti. Drábské světničky jsou skvělým typem na výlet pro turisty, které lákají nejrůznější skalní útvary a rádi si užívají adrenalin.

Anet Kubánková, 9. B

Mnichovo Hradiště 2

Historie města je velice úzce spojena s existencí nedaleké vesnice Klášter Hradiště nad Jizerou, kde byl na místě staroslovanského hradiště kolem roku 1145 založen mužský klášter.

O počátcích města se moc neví. Nazývalo se stejně jako klášter Hradiště, později Hradiště nad Jizerou, Hradiště Mnichové, až v polovině 19. st. převládl název Mnichovo Hradiště.

Na konci 16. století získali Mnichovo Hradiště Budovcové z Budova. Později panství připadlo vojevůdci Albrechtu z Valdštejna. Ten jej přenechal svému příbuznému Maxmiliánovi z Valdštejna. Nejvýznamnější historickou památkou zůstává areál státního zámku, ale i ve městě je možno zhlédnout řadu zajímavých staveb. Ne nadarmo bylo centrum města vyhlášeno městskou památkou zónou.

V loňském roce si město Mnichovo Hradiště připomnělo 740 let od první písemné zmínky (1279 - 2019).

Státní zámek v Mnichově Hradišti

Prvním významným majitelem hradištského zámku byl Václav Budovec z Budova.

V držení valdštejnského rodu zůstal zámek do roku 1946 a Mnichovo Hradiště se stalo na dlouhou dobu střediskem celého valdštejnského panství. Na přelomu 17. století byl renesanční zámek přestavěn do nynější barokní podoby. V letech 1709 - 10 bylo ukončeno budování zámeckého areálu doplněním vedlejších objektů - koníren, jízdárny a kočárovny. Vznikl tak mimořádně cenný komplex vrcholně barokní architektury v Čechách.

Drábské světničky

Drábské světničky jsou skalním hradem v západní části Českého ráje. Celé náhorní planině, které jsou Drábské světničky součástí, dominuje vrch Mužský.

Pískovcové skalní věže se vypínají vysoko nad řekou Jizerou, dosahují výšky až 177 metrů. V minulosti tudy vedly významné obchodní cesty.

Celý areál Drábských světniček je vlastně skalní pevností a původně ho tvořilo přibližně 30 světniček vytesaných do skal. Všechny tyto vyhloubené umělé jeskyně spojovaly dřevěné lávky a můstky.

Výhled do okolí a do údolí řeky Jizery je naprosto ojedinělý.

Ilona Jalovecká

Tajemství několika českých rčení

Tlačí ho mūra = člověk má těžké sny, starosti

Podle starodávných pověr bylo možné, aby duše člověka opouštěla v noci jeho tělo, brala na sebe různé podoby a strašila lidi těžkými a znepokojivými sny. Nechránily před ní ani zavřené dveře a okna, protože mūra se mohla vkrást do domu klíčovou dírkou nebo jakoukoliv skulinkou, aby se dostala ke spícímu člověku. Dokonce lidé věřili, že taková duše mohla spícímu člověku z hrudníku vysávat krev.

Prostředků, jak se můry zbavit, vymyslela lidová fantazie dost a dost, a některé byly opravdu velmi kruté. K těm mírnějším patřilo např. vrbové koště opřené o zeď, dvě zkrřížené vidličky či zrcátko na hrudníku, aby se v něm mūra zhlédla a uprchla.

Jestliže člověk některý doporučený prostředek nepoužil, vystavoval se nebezpečí velmi neklidného spánku spojeného s převalováním, divokými sny a probouzel se zalitý studeným potem.

Třináctá komnata = místo zahalené tajemstvím, kam je vstup zakázán

Kdo by neznal kouzelný svět pohádek, jejichž děj se odehrává kdesi za devatero horami, kde dobro vítězí nad zlem a hlavní hrdinové, pokud nezemřeli, žijí dodnes. Jednou pohádkovou postavou byl král Modrovous pojmenovaný podle svého temného a až modravého plnovousu. Když odjížděl na cesty, vždy své manželce dával do opatrování zlatý klíč od tajemné třinácté komnaty, kam nikdo nesměl. V okamžiku, kdy královna porušila zákaz vstupu, stihl ji krutý trest. Svým životem tak zaplatila za svoji zvědavost.

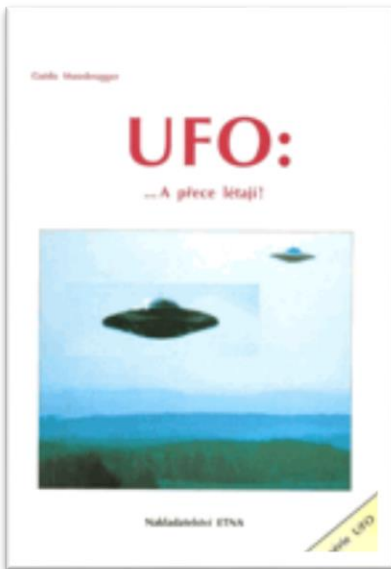
Motiv pohádky o tajemné komnatě, zlatém klíči a modrém vousu je snad původem z Francie. Některé prameny naopak hovoří o dávné minulosti starého Východu.

Také dnes však existuje řada míst, která bychom mohli symbolicky označit za třináctou komnatu. A snad každý z nás jí alespoň kousek skrývá někde v koutku duše, kam je ostatním „vstup zakázán“.

Máte také nějakou „třináctou komnatu“?

Ilona Jalovecká

Vymyšlený příběh

Hned v úvodu se zeptám: „Kdo z vás věří na mimozemšťany?“ Někteří si mimozemšťany představují jako zelené mužíčky, kteří k nám přilétají z vesmíru. Někdo zase může říct, že vůbec neexistují, a někdo, že vypadají úplně stejně jako my lidé. Na těchto lidských iluzijních představách není nic vyvrácení hodného.

Nikdo se s těmito bytostmi ještě nesešel, ale pokud ano, může to být jen naše domněnka. Je o tom spousta filmů, dokumentů, příběhů a různých povídek, ale nemusí to být všechno pravda...

(pozn.: o selce ROSE čerpáno z knihy UFO: ... a přece létají od Hartwiga Hausdorfa)

Mé vyprávění může být zase čistá smyšlenka nebo doopravdivý fakt.

Další z mnoha vyprávěných příběhů se udál právě na Samšíně. Podle jednoho samšinského obyvatele zahlédla jeho babička před 33 lety nad rybníkem UFO. Šlo opravdu o návštěvníky z jiné planety? Nebo šlo o neobyčejný přírodní jev? To už se dnes asi nedovíme.

V České republice to není ale jediné místo, kde se odehrál úkaz potvrzující přítomnost mimozemšťanů. Ve Vranově nad Dyjí se v roce 1987 na radaru, poblíž tehdy ještě přísně střežené hranice s Rakouskem, objevil neznámý objekt, ke kterému ihned startoval vojenský vrtulník z Prostějova. Nad Vranovskou přehradou proletěl nad vrtulníkem obrovskou rychlostí podivný objekt doutníkového tvaru bez křídel. Přestože posádka vrtulníku dostala rozkaz střílet, objekt se jí nepodařilo ani zaměřit. Zmizel směrem na Brno a za Bratislavou „se vypařil“ i z radaru. Podle výpovědi vojáků dokázal letět rychlostí až 2 700 km/h.

Vesmír je tak obrovský, že zkrátka snad ani není možné, aby život existoval pouze na Zemi.

V. Karbanová 5. A

John

Lennon

He was born on October 9th in Liverpool.

John Lennon was a singer of The Beatles.

He was a painter, actor and writer, too.

His first wife was Cynthia Powell and he had a son John Charles Julian Lennon with her.

His second wife was Yoko Ono. They had married on March 20th 1969 in Gibraltar. They had one son - Sean Ono Taro Lennon.

John Lennon was shot outside his house in 1980.

THE
BEATLES

A. Floriánová

ICH

Ich heie Aneka.
Ich wohne in Rakov.
Ich komme aus Rakov.

Ich mag Pizza und Eis.

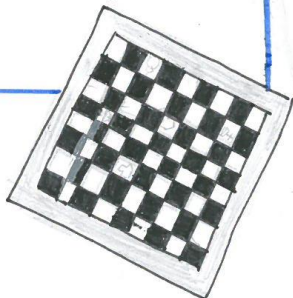
Ich mag nicht Suppe.

Ich mag Hund.

Ich mag nicht Mäuse.

Ich spiele Flöte.
Ich spiele nicht gern Schach.

Meine Lieblingsfarbe
ist BLAU.

Aneka Florinov 7.A

A watercolor illustration of a flower, possibly a tulip, with a yellow head and green stem and leaves. The colors are soft and blended, with some darker green and yellow tones. The flower is positioned in the center of the page, behind the text.

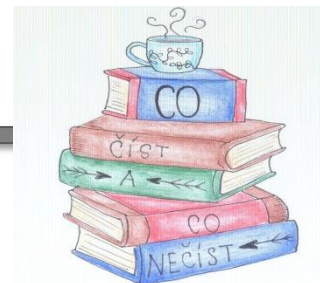
HALLO

MEIN FREUNDEN
Ich habe vierzehnten
Geburtstag.

Wir feiern am Freitag
um vier Uhr im Park.

Bitte kommt Sie mit
Geschenken

MAREK

Jak se zbavit Mstivý Soni

Tuto knížku od spisovatele Jiřího Holuba jsem četla o vánočních prázdninách a dobře jsem se u ní bavila.

Pátáci na Základní škole v Žábokudlech dostávají novou třídní učitelku Soňu Ticháčkovou. Té se ovšem na základě získávaných zkušeností přezdívá „Mstivá Soňa“.

Žábokudly jsou malé městečko, kde si tzv. všichni vidí do talíře. V okolí Žábokudel jsou jen kopce a lesy. Město má jedno náměstí, radnici, základní školu a na kopci stojí hrad. Do páté třídy naší školy chodí např. Čalabounová, Žvejkalová, Vřeteno či zbabělec Vášnivý. Pátáci všechny učitele vyvádějí z míry, a to ještě neznáte všechny příhody, které děti zažívají se svými rodiči i učitelským sborem během druhého pololetí v dané malé škole.

Víte, co je Tour de pštros, co přináší uloupení hroznýše nebo kdo pokazí operu Babička? Jste zvědaví? Tak si určitě tuto knížku přečtěte - závěrečné zjištění vás opravdu překvapí. Určitě se u knížky zasmějete jako já.

Elizabeth Hroňková, 5. A

Věděli jste, že ...?

Střípky z historie

Březen

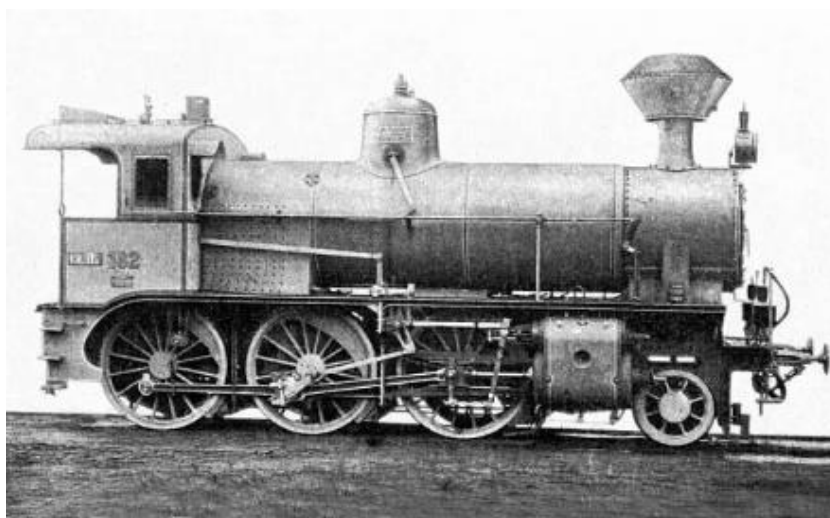
1. března 1785 - v pražském Klementinu naměřena teplota $-27,6\text{ }^{\circ}\text{C}$
2. března 1978 - do vesmíru se dostal občan Československa Vladimír Remek na lodi Sojuz 28 (první člověk, který nebyl občanem USA nebo SSSR)
8. března 1348 - Karel IV. založil Nové Město pražské
11. března 1509 - syn krále Vladislava Jagellonského Ludvík byl korunován českým králem
12. března 1999 - Česká republika vstoupila do NATO
14. března 1939 - Československo se rozpadlo na Slovenský stát a protektorát Čechy a Morava
15. března 1967 - v Praze se začalo se stavbou metra (trasa C)
27. března 1357 - za účasti císaře a krále Karla IV. byl slavnostně otevřen hrad Karlštejn
29. března 1896 - na Císařské louce v Praze se uskutečnilo poprvé derby Sparta - Slavia, Sparta tehdy vyhrála 1:0

Duben

- 10. dubna 1881 - zahájila provoz první telefonní linka v Čechách
- 15. dubna 1818 - v Praze bylo založeno Národní muzeum
- 16. dubna 1991 - firma Škoda Auto byla spojena s německou automobilkou Volkswagen
- 17. dubna 1996 - poprvé se šel Pochod Praha - Prčice
- 21. dubna 1990 - papež Jan Pavel II. zahájil dvoudenní návštěvu Československa, historicky první oficiální návštěvu papeže v Československu
- 22. dubna 1957 - poprvé se losovala Sportka, jedna sázenka stála 3 koruny a max. výhra byla 40 000 korun
- 23. dubna 1955 - Otto Wichterle vynalezl kontaktní čočky, k jejichž výrobě použil dětskou stavebnici Merkur
- 24. dubna 1912 - založen Junák - český skaut
- 25. dubna 1996 - první česká polární expedice dosáhla severního pólu
- 28. dubna 1900 - v pražské Libni vyrobena první česká lokomotiva
- 30. dubna 1916 - v českých zemích byl poprvé v historii zaveden letní čas

Ilona Jalovecká

Sobotecké branky, body, vteřiny

Plavecký výcvik 2019/20

Každoročně se žáci druhého a třetího ročníku účastní plaveckého výcvikového kurzu v Aquacentru v Jičíně. Plavecký výcvik je součástí učebních plánů předmětu tělesná výchova a je pro žáky povinný. Letos proběhl v termínu od 19. listopadu 2019 do 30. ledna 2020. Třetáci vyjžděli do Jičína každé úterý, druháci pak každý čtvrtek. Plavat jezdilo celkem 85 žáků.

Všichni žáci si zaslouží pochvalu za slušné a bezproblémové chování jak během cesty, tak i během vlastní výuky.

Děti jezdily s chutí a na jednotlivé výukové hodiny se těšily. Rozmanité činnosti v bazénu rozhodně u žáků přispěly k vytvoření a upevnění nových plaveckých dovedností, k individuálnímu zdokonalení i k vlastní zábavě a radosti. Neplavci se zábavnou formou skamarádili s vodou a hravých činností v bazénu si plně užívali.

Pro žáky 3. ročníku tímto školní plavání skončilo, druháci se již nyní těší na plavání v příštím školním roce.

Přehled výsledků závodů v plavání (25 m prsa)

Umístění	2. A - dívky	2. A - chlapci	3. A - dívky	3. A - chlapci
1. místo	Paličová Kateřina	Kubín Tadeáš	Roxerová Bibiana	Cee Tomáš
2. místo	Kynčlová Viktorie	Chrupa Dominik	Hamplová Monika	Vávra Jindřich
3. místo	Havránková Nela	Konečný Šimon	Dousková Leontýna	Holub Tobiáš

Umístění	2. B - dívky	2. B - chlapci	3. B - dívky	3. B - chlapci
1. místo	Krumanová Natálie	Pavlíček Kryštof	Hůlková Simona	Sál Matyáš
2. místo	Šoltysová Valentýna	Švarc Ondřej	Kaloková Nicol	Sál Tadeáš
3. místo	Toboříková Tereza	Vaníček Jan	Obšašniková Anna	Kubánek Patrik

Absolutní pořadí

Umístění	2. A, 2. B	3. A, 3. B
1. místo	Kubín Tadeáš	Sál Matyáš
2. místo	Chrupa Dominik	Sál Tadeáš
3. místo	Pavlíček Kryštof	Cee Tomáš

Všem úspěšným plavcům blahopřejeme!!!

Mgr. Alena Slavíková

VÁNOČNÍ FLORBAL CUP (8. - 9. ročník)

Ve čtvrtek 19. prosince 2019 se v tělocvičně naší školy uskutečnil Vánoční florbal cup pro žáky 8. - 9. ročníku. Do soutěže se přihlásilo pět týmů, které se utkaly v jedné skupině každý s každým o celkového vítěze. Hrál se v rozestavení 3+1 a hrací doba jednoho zápasu byla stanovena na 1 x 7 min. Hned od úvodu turnaje se hrálo svižně a o góly rozhodně nebyla nouze. Ten první padl snad ani ne po pěti vteřinách a během první minuty dokonce tři. Některé týmy byly opravdu kvalitní a průběh turnaje napovídal, že to bude velmi

zajímavý boj. Je až neuvěřitelné, že v posledním, desátém zápase turnaje se potkaly týmy, které do té doby neztratily ani bod, a tak si mohly v závěru zahrát pomyslné finále. Souboj týmů Kajašťata vs. Petunie byl nesmírně vyrovnaný a o vítězství Petunií nakonec rozhodla jedna jediná branka.

NÁZEV TÝMU	VÝSLEDKY					SKÓRE	BODY	UMÍSTĚNÍ
	1.	2.	3.	4.	5.			
1. TI POSLEDNÍ (8. A)	x	0:8	1:4	0:4	0:6	1:22	0	5.
2. KAJAŠŤATA (8. B)	8:0	x	4:0	4:1	0:1	16:2	9	2.
3. RYCHLÁ ROTA (8. B)	4:1	0:4	x	0:3	1:7	5:15	3	4.
4. MEDUŇKY (9. A)	4:0	1:4	3:0	x	1:3	9:7	6	3.
5. PETUNIE (9. B)	6:0	1:0	7:1	3:1	x	17:2	12	1.

Po odehrání všech zápasů následovalo slavnostní vyhlášení konečných výsledků. Nejprve byly předány ceny pro nejúspěšnější hráče turnaje. Nejlepším gólmanem byl vyhlášen Jakub Zmatlík (8. B), který v turnaji předvedl hned několik neuvěřitelných zákroků a pro svůj tým byl velkou oporou. Přitom do turnaje původně nebyl přihlášen a místo něho měl chytat Tadeáš Plíšek. Nejlepším nahrávačem se s osmi asistencemi stal Jakub Šourek (8. B) a nejlepším střelcem s deseti vstřelenými brankami Vojtěch Rejzek (9. B), který si z obránců soupeře mnohdy dělal doslova srandu a byl k neuhlídání.

Poté byly předány diplomy a drobné ceny všem zúčastněným týmům, vítězům navíc zlaté medaile a nový putovní pohár. Všem žákům děkuji za účast v turnaji a především za naprosto férovou hru bez zbytečných faulů, dohadování a protestování. To mě vždy potěší nejvíce. Atmosféra turnaje byla velice přátelská, a tak by to mělo být vždy. Nejdůležitější přeci není výsledek, ale samotná hra, kterou si chceme všichni především užít.

Radek Štaff

Florbal v hodinách tělesné výchovy

Ve středu 29. ledna 2020, těsně před vysvědčením a jarními prázdninami, přijali pozvání k nám do školy trenéři z florbalového klubu Technology Mladá Boleslav. A to hlavní trenér A-týmu, bývalý hráč a kapitán Technology MB, reprezentant ČR ve florbalu pan Petr Novotný a hlavní trenér starších žáků, hráč A-týmu, bývalý juniorský reprezentant ČR pan Jakub Bína. Pro žáky si připravili ukázkovou hodinu tak, jak to bývá na trénincích. Nejprve proběhlo krátké rozcvičení s hokejkou, pro někoho úplně první seznámení. Poté několik herních cvičení a nakonec došlo i k samotné hře. V tělocvičně se vždy po jedné vyučovací hodině vystřídali žáci 4. a 5. tříd. Tělocvik se zdařil, všem se nám to líbilo.

Mgr. Květoslava Šourková

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Lucií Ulrychovou

Naši milí vyzvědači, resp. vyzvědačky, tentokrát vyrazily za paní učitelkou Mgr. Lucií Ulrychovou, která se na naši školu vrátila po mateřské dovolené. Všetečné otázky ji tedy neminuly.

Paní učitelko, jakou barvu máte nejraději?

Kolem sebe mám nejraději modrou a na sobě preferuji bílou nebo černou.

Jaké jídlo máte nejraději?

Miluji čínskou kuchyni a sushi.

Máte ráda tuto školu?

Samozřejmě, jinak bych tu ani neučila. Je to skvělé místo, mám to tu opravdu ráda.

Jakou třídu učíte?

Letos mám prvňáčky a musím říct, že mě to neskutečně naplňuje a hlavně baví!

Učila jste i na jiné škole?

Ano, v Dobrovici.

Stýskalo se Vám při mateřské dovolené po práci?

No jasně! Mateřskou jsem si velice užívala, ale na školu, hlavně na skvělé kolegy jsem často myslela.

Čtete ráda?

Ano, velmi. V poslední době ale na to nemám čas.

Jaký druh knížek máte nejraději?

Nejraději čtu detektivky a romány. Od Vánoc na mě čeká v mojí knihovně knížka Johana z Rožmitálu. Už se na ni moc těším.

Co děláte ve volném čase?

Veškerý volný čas věnuji svým dcerám. Společně děláme, co nás baví.

Jaké máte koníčky?

Ráda jezdím na kole, plavu a v poslední době jsem si velmi oblíbila zumbu.

Paní učitelko, moc děkujeme za Váš čas a za ochotu, se kterou jste se nám věnovala. Přejeme hodně radosti a úspěchů.

E. Hroňková, E. Lukášová, P. Hájková, 5. A

Vyrábím, vyrábíš, vyrábíme

Rychlý jablečný moučník

Suroviny:

- 1 listové těsto
- cca 12 cukrářských piškotů
- 2 menší jablka
- 500 g tvarohu
- 1 vejíčko na vmíchání do tvarohu
- 2 vanilkové cukry
- 1 najíčko na potření

Listové těsto vyválíme do obdélníku, abychom měli obdélník velký zhruba jako plech. Vyválený plát těsta položíme na pečící papír.

Jablka oloupeme, překrojíme na poloviny, odstraníme jadřince a pokrájíme na plátky cca 2-3 mm silné. Na těsto od kraje klademe střídavě vždy piškot a 2 kousky jableček. Vzniklou harmoniku potřeme tvarohem, ve kterém jsme rozmíchali vejíčko a 2 vanilkové cukry.

Boky těsta přeložíme na namazané piškoty do závinu. Nevadí, když kousek tvarohu přečnívá, pečením se stejně těsto mírně rozevře.

Celý moučník potřeme vejíčkem. Dáme péct na 220 stupňů na zhruba na 20-25 minut.

Po vychladnutí krájíme jako štrůdl. Část, která se nám pečením rozevřela, ozdobíme šlehačkou, pocukrujeme, můžeme postrouhat čokoládou.

DOBROU CHUŤ !!!

Ilona Jalovecká

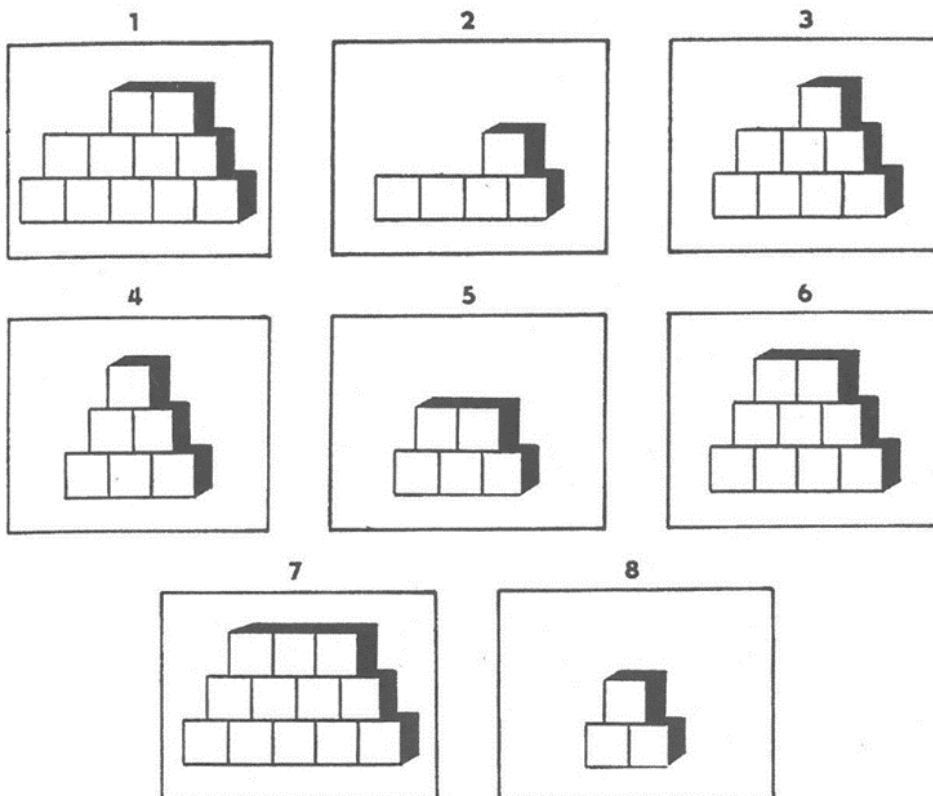
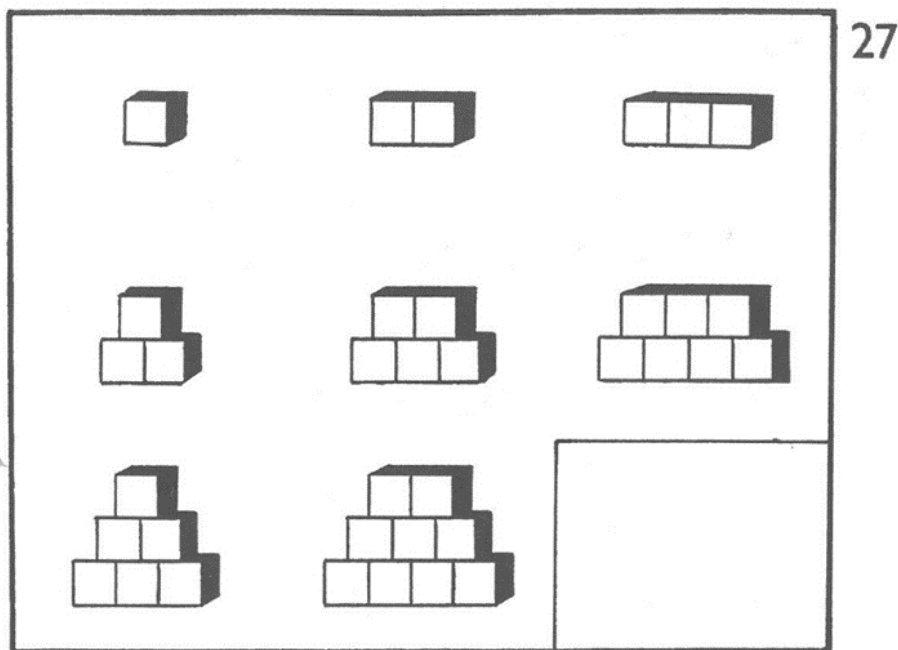
Kdo si hraje, nezlobí

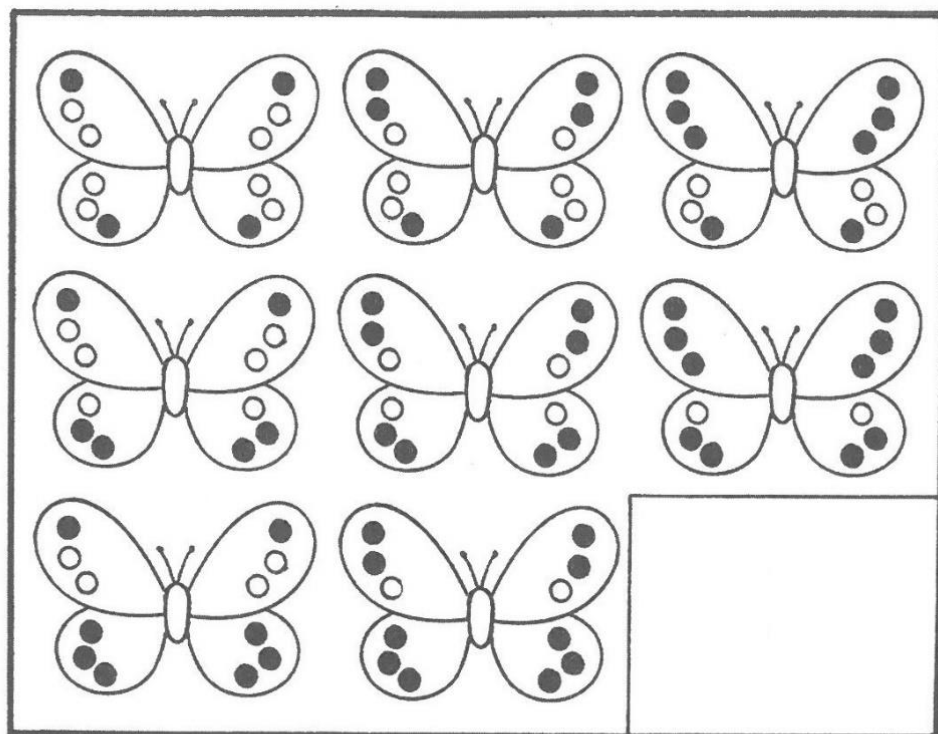
IQ testy

V jednom z minulých čísel jsme otiskli dva testy IQ, které byly použity za II. světové války při třídění zájemců o vojenskou službu.

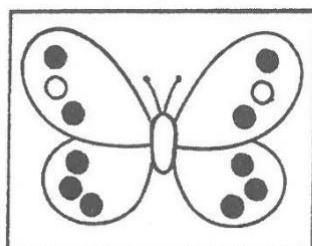
Přijdete na správné výsledky?

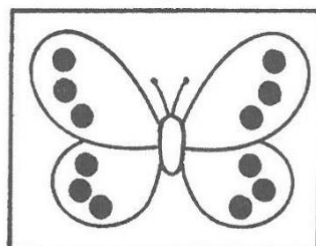
28

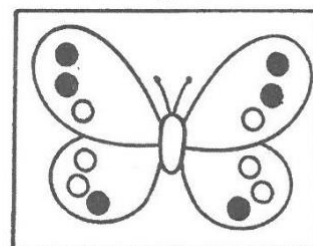
1

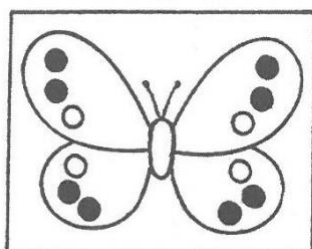
2

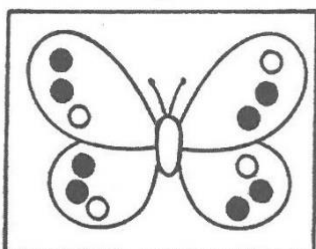
3

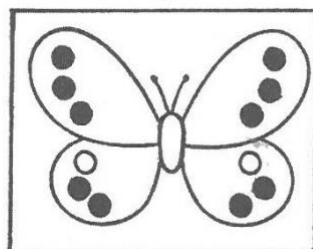
4

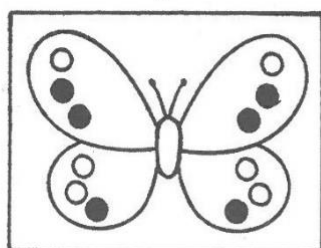
5

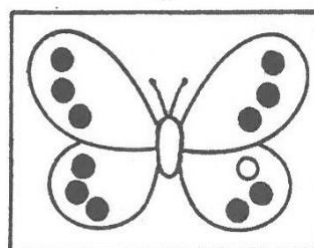
6

7

8

(Správné výsledky: 27/7 a 28/2)